75 років Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXV. Ч. 143. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 7-го СЕРПНЯ 1968 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, AUGUST 7, 1968 No. 143. VOL. LXXV

В ДІТРОЙТІ І МІШІҐЕНІ ВІДБУЛИСЯ ВЕЛИЧНІ „ДНІ КАРДИНАЛА СЛІП ОГО"

Дітройт (В. Несторович). — Понеділок, вівторок і середа минулого тижня — від 29 до 31-го липня, були в Дітройті і Мішіґені офіціяльно проголошені стейтовою і міською владами — „Днями Кардинала Сліпого" з нагоди відвідин Первоієрарха Української Католицької Церкви. Численні зустрічі і привітання та церковні відправи були виявом найбільшого ентузіязму та найвищої пошани і любови нашому Великому Страдникові.

ЗУСТРІЧ НА ЛЕТОВИЩІ

Ще більше години до приїзду, а вже перед готелем і в вестибюлі на летовищі Метрополітену збираються громадяни, повні трепетливих почувань, очікуючи приїзду Первоієрарха Української Католицької Церкви, Верховного Архиєпископа Кардинала Иосифа. Це було в понеділок, 29-го липня ц. р. З'являється духовенство, крім місцевого і поза-місцеве. Вітаємось з о. дек. С. Кнапом, останнім перед приходом до парафії Непор. Зачання її парохом, заслуженим основником парохіяльного „гайскулу", тепер парохом у Міннеаполісі. Число людей росте і згодом порядкова служба з-поміж членів ОбВУА з синьо-жовтими пов'язками впускає до „президентської залі" тільки частину громадян, тих, що здебільша мають обов'язки в привітанні Найдостойнішого Гостя.

Точно о год. 2:45 публіка втихомирюється. Мовляв — зближається Кардинал. Назустріч пішло туди духовенство, а згодом делеґація Комітету: його голова д-р Б. Лончина і екзекутивний директор мгр М. Дужий, з повітальним дарунком: хлібом і сіллю. Ще трохи і велика постать Кардинала з'являється в дверях в білій камелавці. Лунає „многоліттвіє", що його виконує мужеський хор „Трембіта". При столі займають місця приїжджі: крім Кардинала є ще двох Єпископів, — Ніл Саварин з Едмонтону і Ярослав Ґабро з Шикаґо, двох шамбелянів — о. М. Марусин і о. Паска. Дворядом стоять по боках старші пластуни з юнацтвом (31 особа) та СУМА (20 осіб). Перед столом — гурт маленьких діточок.

До пульту приступає о. шамб. Бохневич з привітальним словом. „Наше місто має велику честь і невимовну радість. Його Блаженство рішив жертвувати свій час, щоб бути також і в нас. Ми дамо Вам докази безмірної Вам відданости й любови, отвираючи гостинно двері наших домів і церков. Промовляйте до нас і уділіть нам Вашого благословення", — сказав він між іншим.

Пані Маруся Бек, що була другою при слові, вітає спочатку як радна Міської Ради Кардинала по-англійськи від цілого Дітройту, того арсеналу демократії, який гоститиме такого визначного Достойника. Відтак вітає вона Блаженнішого „рідним, щирим словом" від українського населення в ньому. Сьогодні — сказала вона — додамо до живих квітів китицю наших почувань радости, гордости, вдячности й небуденного духового піднесення...

Блаженніший Кир Иосиф висловлює коротку подяку англійською мовою, а відтак переходить на українську. Каже, що вже мандрує понад 6 тижнів, раніш у Канаді, тепер у ЗСА, і відчуває втому. Однак, побувши у Філядельфії і в Шикаґо, де українці склали йому могутні докази про своє національне життя, не міг поминути Дітройт, тим більше, що має тут чимало знайомих. „Мені здається, — сказав Кардинал, — що я на рідній землі серед своїх людей, які виявляють мені

(Продовження на стор. 3-ій)

ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП КАРДИНАЛ ЙОСИФ НА ВІДВІДИНАХ ОСЕРЕДКУ УПЦ У БАВНД БРУКУ

У вівторок 6-го серпня 1968, о год. 10-ій рано — саме в тому часі, як це число „Свободи" починало друкуватись на пресі — Первоієрарх Української Католицької Церкви, її Верховний Архиєпископ Кардинал Иосиф Сліпий загостив на відвідини Осередку Української Православної Церкви в ЗСА у Бавнд Бруку в Ню Джерзі. На ці знаменні відвідини запросив Блаженнішого Верховного Архиєпископа Иосифа голова Консисторії УПЦ в ЗСА, Високопреосвященніший Архиєпископ Мстислав під час привітального бенкету на пошану Верховного Архиєпископа в Ню Йорку в суботу, 3-го серпня, в якому Владика Мстислав взяв участь та виголосив промову. Запрошення на відвідини Осередку УПЦ в Бавнд Бруку висловив Владика Мстислав також в імені Митрополита Української Православної Церкви в ЗСА, Блаженнішого Іоана Теодоровича. Звідомлення із цих замітних відвідин буде надруковане в черговому числі „Свободи".

НА СОЮЗІВЦІ ЗАКІНЧИВСЯ ДИТЯЧИЙ ТАБІР, ПОЧАЛИСЯ КУРСИ

Союзівка, Керґонксон. — Минулої суботи і неділі, 3 і 4-го серпня, у виховній програмі для молоді на цій оселі Українського Народного Союзу прийшла „велика зміна" — Закінчено цьогорічне таборування для дітей та відкрито черговий курс українознавства для молоді.

74 дівчатка відбули табір

Дитячий табір закрито в суботу, 3-го серпня, в приявності репрезентантів УНСоюзу, Союзівки та майже сотні батьків і рідних таборовиків і гостей Союзівки. Цей тритижневий табір для дівчат, попереджений таким же тритижневим табором для хлопців, відбуло 74 дівчинки, найбільша кількість у вже довгій історії цих виховно - відпочинкових таборів. Керувала цьогорічними таборами, як і минулорічними пані Зиновія Пиріг. У веденні табору та піклуванні дітворою допомагали їй „братчики" і „сестрички".

56 студентів на курсах українознавства

Опорожнені в суботу 3-го липня місця у природньо відділеній від Союзівки її віллі „Львів" негайно зайняли студенти чотиротижневих курсів українознавства, на які в цьому році зголосилось разом 56 учасників, 25 дівчат та 31 хлопців. Формальне відкриття курсів відбулося в понеділок, 5-го серпня, в приявності головного предсідника УНСоюзу Йосипа Лисогора, управителів Союзівки Данила Слободяна і Володимира Кваса та трьох учителів: директора курсів проф. д-ра Василя Стецюка, проф. Івана Близнака та пані Олі Ставничої, як і двох опікунів — д-ра Ярослава Ставничого та Ярослава Дідюка. Курси відкрив формально проф. д-р В. Стецюк, а п. Й. Лисогір у своєму слові познайомив курсантів загально про виховно - навчальні акції УНСоюзу, зокрема для молоді, впродовж його вже майже 75--літнього існування. Управителі Союзівки п. Слободян і Квас познайомили курсантів із засадами та порядком їхнього побуту на оселі.

Головний промовець на Конвенції заявляє, що „надходить республіканська година"

Маямі Біч, Флорида. — Головний промовець на Конвенції губернатор Вашинґтону Деніел Евенс сказав, що „надходить республіканська година", і що „тепер, як ніколи давніше, країна потребує нового проводу, свіжого подуву нової енерґії; повної і чесної переоцінки національної цілі; нового напряму для Уряду і нової надії для громадян". Губернатор Евенс запевнив 1,333 делеґатів на Конвенцію, які з'їхалися на це, щоб найменувати кандидата на президента, що вони „роз'їдуться на це, щоб вибрати найбліжчого президента ЗСА". До делеґатів промовляв і колишній президент Д. Д. Айзенгавер за допомогою телевізії зі шпиталю Волтера Ріда у Вашинґтоні, закликаючи вибрати на президента республіканського кандидата. Евенс закликав до зміни Уряду, бо республіканці зможуть здійснити свої обіцянки і розв'язати важкі проблеми. „Ця партія на чолі з Абрагамом Лінкольном розв'язала справу політичної унії і почала здійснювати програму рівних громадянських прав для всіх", — твердив Евенс. Колишній президент Айзенгавер гостро виступав проти комуністів, тієї експансивної тиранії, яка визнає тільки фізичну силу і не визнає шляхів до миру — почесного і справедливого. Комуністи змагають опанувати Південно - Східню Азію та спричиняють неспокої на Середньому Сході, в Кореї, в Африці, в Східній Европі, і в Латинській Америці. Гостра заява Айзенгавера проти комуністів виріжняється від лагіднішого тону в цій справі в республіканській виборчій платформі.

Ніксон певний перемоги, Рокефеллер і Ріґен стараються не допустити до його номінації

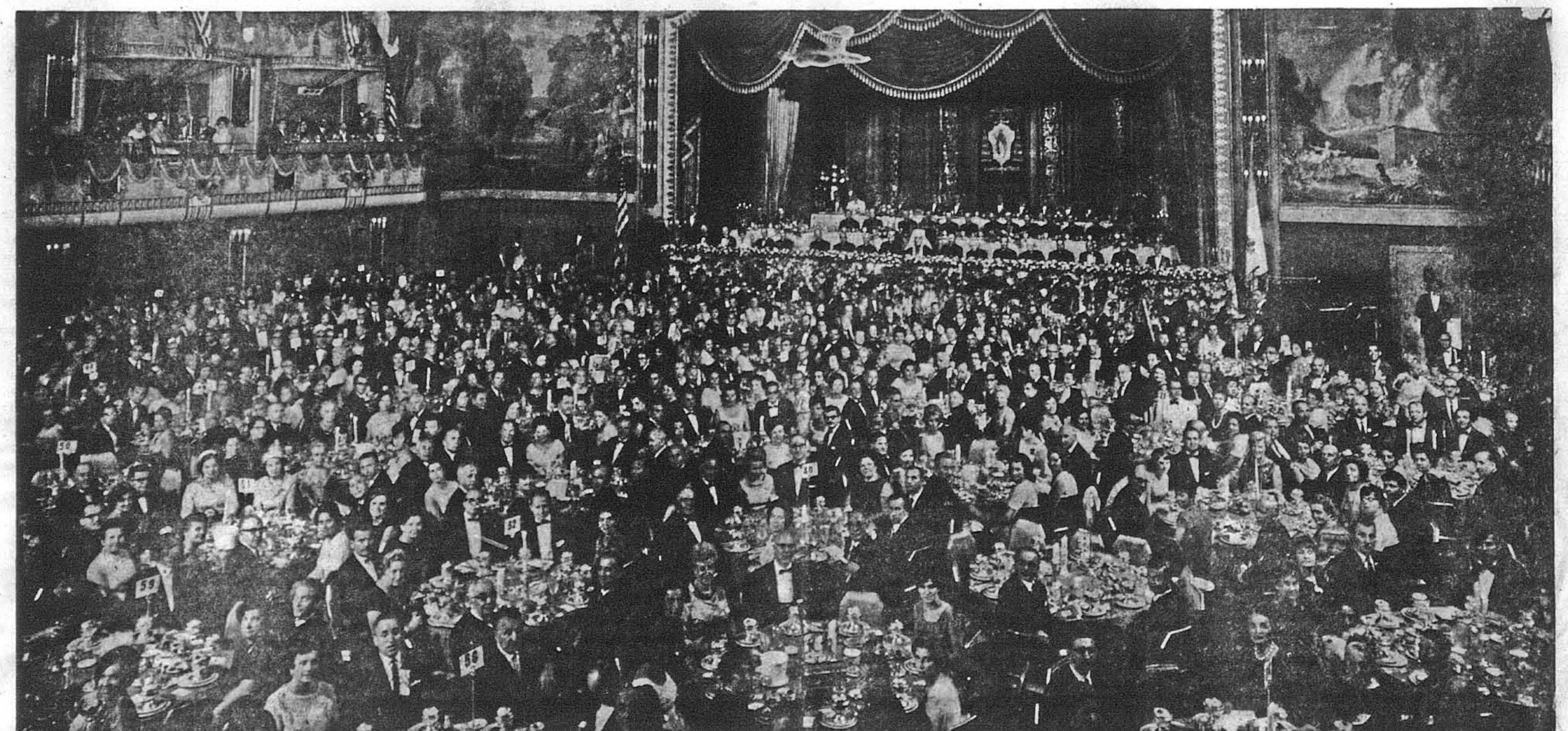
Маямі Біч, Флорида. — 29 Республіканська Номінаційна Конвенція почалася 5-го серпня. Про номінацію на кандидата на президента стараються Ричард М. Ніксон, губернатор Ню Йорку Нелсон А. Рокефеллер і губернатор Каліфорнії Роналд Ріґен. Ніксон певний того, що буде найменований, він прибув до Маямі аж в понеділок перед вечором, а два його противники були в Маямі вже в неділю. Рокефеллер і Ріґен стараються про те, щоб Ніксон не здобув більшости вже в першому голосуванні. Вони сподіваються, що в дальших голосуваннях їм вдасться так послабити Ніксона, що вкінці він програє, і номінацію здобуде Рокефеллер або Ріґен. Ніксон може похвалитися новим успіхом, бо губернатор Мериленду Спіро Т. Еґню заявив в першому дні Конвенції, що підтримуватиме колишнього віце - президента. Досі він сам мав кандидувати в першому голосуванні як фаворит свого стейту. Прихильники Рокефеллера і Ріґена потішаються цим, що губернатори Огайо Джеймс А. Ровдес і Мишиґену Джордж Ромні покищо не підтримують Ніксона і в першому голосуванні кандидуватимуть як улюбленці своїх стейтів. Оцінюють, що Ріґен має тепер найбільше 200 голосів делеґатів, а Рокефеллер коло 270 голосів. Ніксон має коло 600 голосів, і тому важко передбачати, що його противникам вдасться не допустити до його номінації. До перемоги треба 667 голосів.

Совєтська преса припинила атаки на чехо словацьку „контреволюцію"

Москва. — Із закінченням зустрічей комуністичних партій у Черні і в Братиславі із сторінок совєтської преси зникли алярми з приводу демократизації Чехо - Словаччини й атаки на „контрреволюційні сили", що нібито діють в цій країні. Про вислід нарад з проводом чехословацької партії ні в совєтському радіо ні в совєтських газетах не подано ніяких інформацій. Єдино тільки в „Правді" появилася велика передова стаття, в якій прославляється вислід зустрічей у Черні і Братиславі, як перемогу політики ЦК КПС і слухняних їй „братніх партій", і як „новий важливий крок на шляху до посилення єдности і солідарности соціялістичних країн". Тим часом, як виходить із звідомлень чехословацької преси, вислід цих зустрічей не був такий уже корисний для Москви. Совєти мусіли погодитися на невключування до тексту схваленої у Братиславі декларації, обвинувачень проти ЧССР, висловлених у спільному листі наради комуністичних партій у Варшаві з 15 серпня ц. р. На вимогу провідників Чехо - Словаччини керівники ЦК КПСС і „братніх партій" мусіли погодитися на виключення із вступу до декларації згадки за „імперіялістів", які нібито є спричинниками „контрреволюції" в ЧССР. Змінено також те місце декларації, в якому говорилось про конечність своєдіння комуністичною партією ЧССР усіх засобів інформації — преси, радіо і телевізії. На вимогу Чехо - Словаччини включено до декларації уступ, в якому говориться, що рід і шляхи соціялізму в кожній країні мусять бути визначувані існуючими в ній умовами. На пропозицію Чехо - Словаччини вирішено також уже поза декларацією відбути у Празі конференцію комуністичних партій із участю не тільки КПСС, ЧССР, Східньої Німеччини, Польщі, Угорщини і Болгарії, але також Югославії і Румунії. На вимогу Чехословаччини пропущено в декларації будь-яку згадку про те, що військові з'єднання держав Варшавського пакту мають бути стаціоновані також і в ЧССР. Після закінчення зустрічі у Братиславі провідники чехословацької компартії й уряду звітували про її висліди на окремому зібранні ЦК компартії Чехо-Словаччини та 6 000 делеґатів усіх партійних відділів країни.

Професор Мирон Дольницький, географ і педагог, помер у Дітройті

Дітройт. — В неділю 4-го серпня ц. р. помер тут після довгої і важкої хвороби на 79-ому році життя відомий західньо-український географ і педагог професор д-р Мирон Дольницький. Народжений 1890 року, був дійсним членом НТШ, професором Українського Вільного Університету і доцентом Педагогічного Інституту ім. М. Драгоманова в Празі. На еміґрації в Німеччині з 1945 року був шкільним інспектором Центрального Представництва Українців у Німеччині і згодом після переїзду до ЗСА інспектором Шкільної Ради при УККА і востаннє її місто-головою і директором Шкіл Українознавства у Дітройті. Перу Покійного належить ряд праць про географічний поділ Східньої Европи, про оселі Закарпаття і підручників географії України. Панахида за спокій душі Покійного була відправлена в понеділок 5 серпня в Дітройті. У вівторок домовину з тлінними останками перевезено до Бавнд Бруку, де в середу 7 серпня відбудеться його похорон на Українському Цвинтарі.

НАЙВЕЛИЧНІШИЙ З ВЕЛИЧНИХ. Під час теперішніх відвідин Верховного Архиєпископа Кардинала Иосифа насамперед в Канаді і тепер в ЗСА, в кожній місцевості, яку він відвідував, влаштовано на його честь і привітання — за звичаєм у цих країнах — величні бенкети. Найвеличнішим з величних був такий бенкет, щ овідбувся в Ню Йорку в суботу, 3-го серпня, в найбільш репрезентативному готелі Валдорф Асторія та з участю понад 1,800 осіб. На фото: загальний вид на залю під час цього бенкету в Ню Йорку. За головним столом сидить у білій камелавці на голові Найдостойніший Гість цього бенкету, Верховний Архиєпископ Кардинал Иосиф. На по-мистецьки удекорованій стіні за головними столами видно кардинальський герб Почесного Гостя.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 9118.

Передплата: На рік $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. В Джерзі Сиrі і закордоном: На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Москва поступається

Нерівний змаг, що відбувся минулого тижня у чехословацьких містах Черні та Братиславі між невеликою Чехо - Словаччиною, з одного боку, і Москвою та відданими їй „послідовниками" Східньою Німеччиною, Польщею, Болгарією і частинно Угорщиною — з другого, закінчився, як це виходить із офіційних комунікатів і заяв провідників чехословацького комуністичного режиму, перемогою Чехо - Словаччини і відступом Москви та її ближчих сателітів від непримирливих, здавалося б, вимог припинити започаткований у ЧССР процес демократизації.

Вимоги ці були висловлені дуже категорично у відомому листі комуністичних „братніх" партій, тобто СССР, Східньої Німеччини, Польщі, Болгарії й Угорщини під час їхньої зустрічі у Варшаві в днях 14-15 липня. Стверджуючи, що „контрреволюція віднімає у вас (чехословацьких комуністів) одну позицію по одній, що (чехословацька) партія втрачає контролю за ходом подій і все далі відступає під натиском комуністичних сил", „братні партії" вимагали негайної ліквідації всіх досягнень лібералізаційного процесу в Чехо - Словаччині, застосування поліційно - державного терору супроти „правих і антисоціялістичних сил", припинення ,тобто ліквідації, всіх новостворених політичних організацій і повного „оволодіння партією засобами масової інформації — пресою, радіом, телевізією". Що більше, в листі стверджувалося, що в Чехо-Словаччині „виникла ситуація, в якій загроза основам соціялізму . . . піддає небезпеці загальні життьові інтереси інших соціялістичних країн". В загальному цей „братній" лист був зредаґований у такому тоні, що виключав будь - який компроміс і погрожував в разі невиконання вимог політичною, а то й мілітарною інтервенцією для рятування загрожених в ЧССР „здобутків соціялістичної революції".

Вимоги і погрози Москви та її підручних партій не застрашили Праги. Провідники чехословацької компартії, уряду і парляменту із президентом Свободою на чолі рішуче їх відкинули, не погодившись і на вимогу відбути в якомусь із міст СССР — Львові, Києві чи Москві — спільну зустріч для вирішення спірних питань. Рішучости й опору чехословацьких комуністів не змогли зламати навіть шістнадцять членів московського ЦК із Брежнєвим, Косиґіним, Підгорним, Шелестом у своєму складі під час чотириденних переговорів у містечку Черні над закарпатським кордоном. Не допомогли ні дружні „умовляння", ні переконування, ні погрози економічними чи мілітарними санкціями. Підтримані політично й морально компартіями Франції, Італії, Румунії та Юґославії й частинно угорським Кадаром, провідники чехословацького комуністичного режиму відстояли суверенно й одностайно свою незалежність, поступаючись тільки в деяких менш важливих справах для рятування обличчя Москви та збереження назверх її престижу, як наймогутнішої із комуністичних держав. Вислід конференції в Черні були примушені, мабуть, ратифікувати формально й інші загрожені чехословацькою демократизацією „ортодоксальні" комуністичні режими на чолі із Ульбріхтом, Гомулкою і Живковим під час уже спільної одноденної зустрічі у Братиславі 3 серпня.

Змаг Совєтського Союзу із Чехо - Словаччиною виявив повну неспроможність Москви припинити лібералізацію тієї малої країни і її відхід на „власний шлях до соціялізму". З другого боку, що важливіше, цей змаг поставив перед очі світу наявність чимраз глибшого розриву серед держав комуністичного бльоку, що поділяє комуністичний світ уже не тільки на прихильників Москви і Пейпінґу, але й на два окремі комуністичні бльоки в самій Европі — прихильників і противників демократизації Чехо-Словаччини. Досвід із Чехо-Словаччиною показав, що час невпинно працює проти кремлівських догматиків, і з цього погляду відступ, а то й поразка Москви у змагу з Чехо - Словаччиною матиме далекосяжний вплив на майбутнє комуністичного руху і на посилення відосередніх ферментів і внутрішніх процесів в самому Совєтському Союзі, зокрема в Україні і серед інших поневолених Москвою народів.

В. Кедровський

ТОПЛЯТЬ НУДГУ В ГОРІЛЦІ

Багато відвідувачів України звертають увагу на поширену серед старшого й молодшого населення пиятику. Кажуть, що п'ють з нудьги, щоб утопити горе в горілці. Чому там так нудно жити? Адже люди важко працюють, і кожний по такій праці прагне не лише фізичного, а й душевного, культурного відпочинку. Насправді ж, окупант не дає можливости людям мати час на відпочинок, відповідно власному бажанню й праґненню. Людей тягають на різні партійні, чи взагалі збори, мітинґи, присвячені „ударним справам" і т. д.

Московські диктатори постійно торочать українцям про „щасливе" життя. Навіть в часи страшного голоду, організованого 35 років тому комуністичною владою, в СССР було кинуте гасло „Жить стало лучше...".

Комуністично - московська влада постійно твердить, що московський брат „урятував" українців від чужоземного панування та визиску й експлуатації своєю буржуазією, якої в Україні було стільки „як кіт наплакав"...

Московські большевики за традиційною московською звичкою все ставити догори ногами й вихвалятися неіснуючими досягненнями, говорять і пишуть неправду про минуле і сучасне України.

І ось тепер, переглядаючи їхні газети, журнали, призначені для ширшого загалу, бачимо, яка в них нудьга. Немає живої думки, не насвітлено жадної події правдиво, бо правдиве насвітлення не відповідає пропаґанді та інтересам партійних сатрапів. Тому люди не цікавляться нудною пресою, як і багатьма творами, тому — нудьга, тому й п'ють.

Ще до першої світової війни український нарід любив читати і читав багато. Звичайно було прийнято, що в звітах про всі сільські шкільні народні бібліотеки подавали загальне число книжок, прізвища авторів та інколи — скільки було видано за рік книжок. Статистичний відділ народної освіти Херсонського губернського земства змінив трафарет обслідування народних сільських бібліотек і на протязі 1912 р. зробив підрахунок, скільки книжок, якого автора було видано читачам і як довго їх затримували читачі. Впродовж року були пороблені відповідні картотеки, і в 1913 році почали робити статистичну аналізу. Війна 1914 р. не дала можливости закінчити відповідний підрахунок. Однак, вже перші підрахунки показали, що в сільських народних бібліотеках була висока читальність книжок українською мовою, або тих, що мали українську тематику...

Тепер широкі народні маси не мають чим особливо цікавитися в українській підсовєтській літературі, за рідкісними винятками. Читачам через горло лізе московсько - комуністична пропаґанда у книжках, радіо, телевізії, в театрі й кіні. А тому,- щоб забутися й втекти від сумної дійсности, народ „заливає" своє горе.

Коли українська національна революція 1917 року відродила друкування книжок українською мовою, населення масово кинулось їх читати. Без огляду на нестачу паперу, транспорту тощо, книжки виходили в десятках тисяч примірників, а то і в сотках тисяч. Масове видавництво книжок було призначене для широких мас населення. Попит на рідну літературу був такий, що видавництва не встигали задовольняти ринку. Тепер большевики видають багато книжок для московських слуг і яничарів в Україні, інструктивні книжки для членів комуністичної партії, або такі „наукові" твори, що незрозумілі й нецікаві для широкого читача. Тому й наклад багатьох книжок обмежується до кількох тисяч примірників, і це в 50-мільйоновій Україні!.. До цього треба ще додати русифікаційні заходи окупанта: багато книжок в УССР виходять чужою московською мовою, що теж відкидає українців від читання. Може й добре, що народ ними не цікавиться. Широкі маси українських читачів хочуть знайти в книжках відповіді на сучасні проблеми, в тому про умови важкого економічного і політичного життя, але в них читач знаходить замість душевної поживи — каміння московсько - комуністичної пропаґанди. Тому, щоб заспокоїти свою жадобу знання, люди вдаються до алкоголю й п'ють, як кажуть, до повної втрати свідомости.

Чуючи щодня московсько-комуністичну пропаґандивну тріскотню, народ п'є „водку" щоб утекти від дійсности й пиятикою розважитись. Такий один із наслідків московського „культурґреґерства" в Україні.

БАСКІЙСЬКІ НАЦІОНАЛІСТИ ПРОДОВЖУЮТЬ БОРОТЬБУ ПРОТИ ЕСПАНІЇ

Мадрид. — Посилена акція баскійських націоналістів проти Еспанії виявилася у вбивстві ними двох еспанських поліцаїв протягом останніх місяців. Вбито їх у баскійській провінції Гіпузкоа й еспанський режим ґенераліссімуса Франка започаткував проти басків відплатні репресії, встановлюючи винятковий стан у названій провінції і завішуючи громадянські права на протяг трьох місяців. У декреті Франка умотивовано встановлення вийняткового стану актами злочинної діяльности підпільних груп, підтримуваних із-закордону. Спричинниками вбивства, на думку урядових чинників, були члени баскійської націоналістичної орґанізації „Баскійська Нація і Свобода", що її провідники мали б перебувати у Франції.

Д-р Михайло Біда

ФЕДЕРАЛЬНА РЕЗЕРВНА СИСТЕМА ЗСА

(2)

Подача грошей до обігу

Усі гроші в ЗСА, що знаходяться в обігу, емутовані Федеральним Скарбом або Федеральними Резервними Банками. Федеральний Скарб видає — срібні сертифікати (сілвер сертіфікейтс), металеві гроші (метал койнс) та федеральні гроші (Юнайтед Стейтс новтс) Федеральний Скарб випускає лише 15% у відношенні до цілої маси грошей, виданої у державі. Федеральний Скарб випускає свої гроші в обіг у більшості за посередництвом Федеральних Резервних Банків та комерційних банків. Федеральні Резервні Банки емітують 85% у відношенні до всієї маси грошей. Згідно з правом гроші в ЗСА до 1968 р. повинні були мати повне покриття: принаймні 25% мусіло бути золото, решта 75% могло бути золото, державні бонди або інші цінні папери. У дійсності золото в ЗСА є змаґазиноване та забезпечене в державних сховищах у підземеллі, а Федеральні Резервні Банки для покриття грошей діставали з державного Федерального Скарбу лише паперові золоті сертифікати.

Завданням Федеральних Резервних Банків є видавати нові гроші та пускати в обіг, замінюючи ними старі, принищені гроші, що виходять з обігу. Переважно більший попит на гроші в обігу передбачається в певних періодах року; це найбільше трапляється перед Різдвом, у часі жнив та перед четвертим днем липня, бо тоді населення й торговельні підприємства потребують більше грошової готівки. Ці гроші до обігу дістаються в той спосіб, що банки вибирають із своїх резервних (запасних) конт потрібні їм суми грошей, а вже опісля виплачують ті гроші тим своїм клієнтам, які вибирають їх з банків для різних потреб.

Треба зазначити, що федеральні резервні банки завжди тримають велику кількість банкнотів і дрібної монети, щоб у разі потреби задовольнити свої банки-члени потрібною кількістю грошей.

Клірінг і колектування чеків

Переважаюча більшість грошових розрахунків у ЗСА замість грошової готівки переводиться з допомогою банкових засобів — чеків. Більшість банківських чеків з провіційних міст переходить і залагоджується клірінґовими інституціями Федеральної Резервної Системи, щоб уникнути транспортації грошей. Такі процедуральні чинності відбуваються в такий спосіб: Наприклад, купець у Шикаґо продає на 170 дол. товарів якійсь особі до Дітройту, де та особа платить за товар чеком, виставленим на банк у Дітройті, тобто відборець має своє депозитне конто в тому банку. Шикаґівський купець одержаний чек віддає на свій депозит до банку в Шикаґо. А вже далі шикаґський банк пересилає цей чек до федерального резервного банку в Шикаґо, де той збільшує на 170 дол. депозитне конто банку в Шикаґо, а натомість зменшує на 170 дол. депозитне конто в Дітройті. Опісля чек пересилається до того банку в Дітройті, що його виставив, а той уже зменшує на 170 дол. депозитне конто свого клієнта.

На практиці це виглядає так, що депозит шикаґського купця збільшився на 170 дол., а депозит дітройтського відборця зменшився на 170 дол. З огляду на те, що обидва банки держать свої резерви в шикаґському Резервному Банку, розрахунки (клірінґ) з чеками провадиться тільки через списання з конта дітройтського банку з доданням на конто шикаґського банку. У тому випадку, коли купець і відборець знаходяться у двох різних федеральних резервних округах, наприклад у Шикаґо і Ню Йорку, процедура чекових розрахунків провадиться зовсім подібно, за вийнятком того, що шикаґський і нюйоркський Федеральні Резервні Банки мусять урегулювати свої конта через Міжокружний Реґулюючий Фонд.

Щоб оцінити значення послуг та вигід при чекових розрахунках, вистачить зазначити, що протягом одного лише 1958 року Федеральна Резервна Система перевела розрахунки 4 більйонів чеків на загальну суму 1,2 трильйона долярів, враховуючи до цього певну кількість чеків банків не-членів, що мали право вживати послуг федеральних резервних чекових розрахунків (чек клірінг фесилітис).

Контрольні органи банків-членів

У ЗСА всі банки контролюються компетентними органами. Федеральні резервні системи контролюють усі банки - члени. Контроля Департаменту Фінансів (The Controller of the Currency in the Treasure Department) контролює всі національні банки.

Кожний стейт контролює ті банки, яким він видав дозвіл провадити банкову діяльність. Федеральне Депозитне Забезпечення (The Federal Deposit Insurance Corporation) контролює банки, забезпечені в їхній інституції. Майже кожний поважний банк контролюється принаймні трьома авторитетними властями. Ті всі компетентні власті співпрацюють між собою згідно з приписаними правилами і спільними силами залагоджують спірні справи, що виринають у ділянці банківських процесів. Кожний Федеральний Резервний Банк у своїй окрузі має своїх кваліфікованих контролерів, що складають докладні звіти про повірені їм для контролі банки, насвітлюючи господарське керівництво банків у такому стані, в якому воно в дану пору знаходиться, тобто як представляються справи позичок та інвестицій і взагалі стан господарства даного банку. Якщо котрийсь банк-член не пристосувався б до накресленої Федеральним Резервним Банком здорової економічної банкової політики, Федеральне Управління Директорів (The Board of Governors) може негайно усунути всіх урядовців та директорів того банку.

(Далі буде)

ПРО ВЕЛИКИЙ БІЙ НА ТИХОМУ ФРОНТІ

(Репортаж)

„Спочатку я цікавився цілим світом, але потім мої зацікавлення звузились до України", — розповідає д-р Євген Котик, середнього росту і середнього віку уродженець Гуцульщини, львов'янин за юних років і школи, студент Варшави й Мюнхену, доктор права. Він розпочав збірку ще в гімназійні роки. Багато від того часу води протекло і чимало „витекло" грошей з родинного бюджету — для доброї загальної, громадської справи. І ось вислови вдячности, із „Книжки відгуків", записані в Ню Йорку під час першого СКВУ:

„Чудова виставка! Колись Ви її повинні в деталях описати, з малюнками!" — Ол. Неприцький - Грановський; „Чудово!" — д-р Вол. Янів; „Збірка викликала моє велике захоплення. Подивляю цей труд, що його вклав д-р Є. Котик. Щасти йому, Боже, в дальшій його впертій праці. 11. 19. 1967 р." — Мстислав, Архиєпископ.

Про що мова?

„Кожну колекцію я хочу і по змозі використовую для популяризації української справи за кордоном", — розповідає колекціонер, власник найбільших збірок поштових марок України, українських грошей, значків, медальйонів, відзнак усіх наших Армій, від перших Усусусів до УПА включно... Родина д-ра Є. Котика переселилась із Европи до Америки в 1950 р. і постійно перебуває в місті Джерзі Сиrі, Н. Дж. Це „два кроки" від велетенського Ню Йорку, треба лише проїхати тунелем під Гадсоном. Д-р Котик у вільний час посилено „вивчав" Ню Йорк, зокрема філятелістичні американські й міжнародні виставки. Він скоро переконався, що навіть значки; видані урядом УНР, зараховані до „Росії", а в кращому випадку американський філятелістичний світ зараховував їх та наліпки до... розділу стейтів. „Я вирішив докласти старань, щоб Україну й тут „відкрити", — каже господар дому.

У 1951 р. постав Союз Українських Філятелістів, з Я. Петишем, проф. Поповичем, С. Кіктою та ін. нашими колекціонерами і знавцями в тому і вже покійними Є. Вировим і проф. Яковлевим. Довгий час український журнал „Філятеліст" редаґував наш співрозмовець (тепер його редаґує проф. Л. Попович, із зміненою назвою „Український Філателіст", вірніше ж під відновленою назвою, бо такий журнал раніше виходив у Відні). Друзі вирішили самі повчитись, стати справді фахівцями цієї рідкісної професії, „щоб не доводилось іти до німців та австрійців і запитувати, чи ця українська марка фальшива, чи справді оригінальна". Нині д-р Є. Котик є вже членом великого філателістичного союзу „Дойчер Бунд", членом німецького „Украіне Філателістен Фербанд", американського „Сосайті ов Філятеліст ін Амеріка", що нараховує 30-000 членів, має власні видання, а український філателіст має до них доступ і як дописувач.

До прибуття в Америку д-р Є. Котик лише збирав. Збирав усе: від поштових українських значків до автографів видатних діячів науки, культури, письменства, музики. В Джерзі Сиrі прийшла нагода впорядкувати зібрані скарби. Це справжні скарби, і в культурному, і в економічному розумінні. Інакше б д-р Є. Котик не дістав кілька золотих та срібних медалів на всеамериканських виставках філателії за свою збірку „Україна". Оглядаємо колекцію: тут зразково впорядковані і за правилами зібрані та приліплені в збірках - книжках українські поштові значки, надруки, наліпки з усіх 6 округ за Української Народної Республіки (найповніше зібрані Подільська й Одеська округи). Тут бачимо не лише поштові значки, а й царські московські гроші з вибитими нашвидку тризубами на них, що правили за марку (а часом і за гроші), бачимо десятки рідкісних коверт, пересиланих в Україні за нашої державности, на східніх і західніх землях. І тому на великій виставці в Рідінґу, Па., українська збірка була визнана найкращою серед усіх чужинецьких збірок. У деяких американських каталогах, завдяки праці українських філятелістів, уже з'явилась окрема збірка: „Юкрейн". А журнал „Стемпс Нюз", на прохання наших членів американського філятелістичного товариства, опублікував велику й добре написану статтю — на підтримку видання Шевченківського поштового значка в Америці.

Наша зустріч відбулась задушливого липневого дня, коли родина була за містом. А що від пива болить спина, а від меду голова", то попиваємо звичайну соду, і господар знайомить з новими й новими збірками. У чималій, спеціяльно для збірок обладнаній шафі він відчиняє одну за другою полиці-

(Закінчення на стор. 4-ій)

В. Ленцик

ВАРТІСНА КНИГА

Проф. д-р Микола Чубатий: Історія Християнства на Руси - Україні, том І (до 1353 р.). Рим — Ню Йорк, Видання Українського Католицького Університету, ст. XI — 816.

Рецензія на працю проф. М. Чубатого, що її хочу подати читачам „Свободи", це свого роду історія вченого, що трудився і працює до сьогодні в тій матерії повних 55 років. Це гарний протяг часу й тому вислід не буденний. Підсумком тих довголітніх студій є перший том на 816 сторінок друку монументальної Історії християнства на Руси - Україні. З огляду на обмежене місце в газеті, подрібна рецензія мусіла бути скорочена. Питомий проф. Чубатому легкий стиль і сама інтерпретація поодиноких історичних фактів, творення синтези і заключень, включно із новим підходом до деяких проблем нашої церковної історії створюють той науковий нерв, що робить працю цінною з погляду наукового та інтересною для ширшого кола читачів. Що проф. Чубатий був досі майже одиноким, що міг за таке діло взятись, свідчитимуть кілька фактів із його життєпису. Вже в році 1913, як студент четвертого року теологічного факультету Львівського університету, пройшовши добру школу у проф. М. Грушевського, він написав наукову розвідку п. н. „Змагання до релігійної Унії з Римом на Галицкій Руси в І чверті XIII в.". Ця розвідка була друкована в „Альманаху Українських Богословів", Львів 1913. Того ж самого року він опублікував працю п. н. „Іпатій Потій, київський митрополит", Львів 1913. Записки НТШ том 123/124 помістили його більшу і основну розвідку п. н. „Західня Україна і Рим в XIII столітті".

Студіюючи після богословії філософію (історичні науки) на університетах Львова та Відня, осягнув проф. Чубатий ступінь доктора філософії в 1917 р. В роках 1917-1918 студіював ще право та брав участь в історично - правничім семінарі відомого польського вченого проф. Оскара Бальцера.

З перелічених студій видно ясно, що проф. Чубатий знаменито і солідно підготовлявся до своєї кар'єри професора університету і вченого. Тож не диво, що він був покликаний на професора історії українського права до Кам'янця Подільського і потім був професором історії українського права на Тайному Університеті у Львові. Його праці з історії українського права являються цінним вкладом в історичну правничу літературу.

З таким науковим підложжям проф. Чубатий почав викладати Історію Української Церкви спершу на Богословському Відділі Духовної Семінарії у Львові в році 1927 і з роком 1928, коли Митрополит Андрей Шептицький заснував Богословську Академію в цій же високій школі.

В час професури д-р М. Чубатий працював над своєю темою й у висліді був складений ним „скрипт" для студентів, який мав стати субстрактом для академічного підручника історії Церкви. Сам автор пише про це в своєму слові, кажучи, що ця історія була запляновава в 30-их роках цього сторіччя. В тому часі автор цієї рецензії був асистентом проф. Чубатого при катедрі Історії Церкви і протягом чотирьох років брав участь в історичному Семінарі, основанім та веденим проф. Чубатим. Кінчаючи студії, я поставив проф. Чубатому таке питання: „Коли, пане професоре, опублікуєте університетський підручник історії нашої Церкви, він так дуже потрібний?" Тоді проф. Ч. зі свідомістю відповідальности солідного вченого перед історичною наукою відповів мені приблизно тими словами: „Я, пане товаришу, ще не готовий. Мені ще треба кілька років попрацювати самому і так як оце я з Вами працюю на Семінарі, бо є ще багато прогалин в нашій історії Церкви, які треба висвітлити на основі джерел". І проф. Чубатий ці студії - досліди провадив далі і якби не друга світова війна, не 60-ті роки, але які 40-ві цього сторіччя були б уже бачили напевно цілість цієї історії, яка тепер покищо появилась як перший том, сягаючи часово до 1353 р. Але писані твори мають часом так само свою долю, як і люди. Як сам автор каже в передмові, він немов той біблійний Йона був викинений на берег моря, і, приїхавши на конґрес „Пакс Романа" в 1939 році до Ню Йорку, вже не міг повернутись на рідні землі.

Працю над історією Церкви він міг продовжати щойно завдяки підтримці Преосв. Владики Ніля Саварина, сп. Едмонтону та архиєп. Кир Івана Бучка з Риму. Остаточно ця велика праця змогла побачити денне світло щойно із приїздом із заслання Ісповідника Митрополита Кир Иосифа, який з таким зрозумінням і наполегливістю дбав про те, щоб професори та студенти Богословської Академії, яку він взірцево провадив до 1944 року, писали наукові праці і тим збагачували українську науку загалом, а зокрема історичну богословську.

Праця проф. Чубатого вийшла як один із томів у Видавництві Українського Католицького Університету, що його заснував Митрополит Кир Иосиф в Римі.

Цілий твір запляновавий на три томи. Над дальшими двома томами проф. Чубатий продовжує праці. Для своєї праці автор підібрав історично оправдану назву, а саме „Історія християнства на Руси - Україні". Цим заголовком хоче автор пов'язати історичну Русь із її територіяльним, політичним та релігійно - організаційним поняттям та новими часами, що вже пов'язані лише історично із життям українського народу на його етнічній території. Але ця тематика буде предметом дальших двох томів.

Перший том Історії Християнства на Руси - Україні ділиться на дві доби. Перша доба охоплює історію християнства на території від найдавніших часів до хрищення св. Володимира Великого. Друга доба — історія Київського Християнства від року 989-1353 — ділиться на три періоди: І період охоплює історію християнства в Київській Державі перед розколом Вселенської Церкви, тобто роки 989-1054. II період охоплює Київське християнство у часі візантійських впливів (1054-1169) та III період — Занепад Київського християнства (1169-1353).

В запляновавих дальших томах будуть такі доби: III доба — Українське християнство під латинопольським тиском (1353-1686) та IV доба — Християнство Українського Народу в кліщах Російської імперії (від 1686 до нинішніх часів).

Перший том тим цікавий і важливий, що він охоплює добу життя ,нашого народу та його Церква, в якій багато ще й досі контроверсійних поглядів, різних наукових і псевдо - наукових гіпотез та теорій, які не так легко розв'язати, а особливо коли до розв'язання беруться люди без належної наукової підготови, або, як це дуже часто буває у чужих істориків, із своїми національними амбіціями із віроісповідного становища сучасної доби, яка є цілком різною від доби, яку треба часом холодно, об'єктивно, на основі документів обговорювати, маючи перш за все на оці об'єктивну наукову правду.

Таких незвичайно цікавих моментів в цій першій добі нашої церковної минувшини, що їх обговорює проф. Чубатий у першому томі своєї історії, є багато. Хочемо звернути увагу бодай на деякі:

1. Справа апостолування св. Андрія Первозванного на пограниччі України (стор. 53-66).

2. Перше хрищення наших предків та створення першої церковної єрархії на Руси-Україні (стор. 80-100). Це т. зв. Тмутороканська теорія, попри існуючі вже, візантійську та болгарську.

Теорія ця в науковій літературі ще досить нова. Її заступає проф. Юрій Вернад-

(Закінчення на стор. 3-ій)

В ДІТРОЙТІ І МІШІГЕНІ...

(Продовження зі стор. 1-ій

свою любов і прив'язання".

Оля Дужа рецитує вірш „Вітайте, Ваше Блаженство", а діти вручають Кардиналові квіти. На пульті розложені апаратури всіх каналів телевізії, а фотографічні і фільмові камери цілий час у русі.

При співі хору „Многая літа", виходить Первоієрарх з почотом і людьми до вестибулю, де майже тисячна громада вітає Його радісними окликами й оплесками, поки лімузина не рушить з місця, почесно ескортована поліційними автами.

Обід відбувся в готелі St. Regis у крузі численних українських духовних. На годину до Молебня склав Блаженнішому візиту губернатор Джордж Ромні у домі ОО. Василіян, де Кардинал замешкав, залишаючись 40 хвилин аж до від'їзду до Кобо-арени.

Масове вітання, молебень і авдієнції

Арена в Кобо робить багато - тисячними місцями могутнє враження. Чимало з них заповнюється. На естраді збудований престіл. По його боках поставлені фотелі, а в різних місцях — вазонки з хризантемами і пальмами. На стіні величний напис: „Будьте сильні, відважні, видержливі, великого бажайте!" А на стіні напроти: „Бажаємо Патріярха!"

Година 7:30. До залі впроваджують губернатора Дж. Ромні, Марусю Бек та інших гостей. Процесія, що саме ввійшла, обходить довкола арени. За монахинями і духовенством ступає Блаженніший Кардинал з Архиєпископом Дирденом, еп. Брайтенбеком і з Єпископами Нілем та Ярославом. Об'єднаний хор усіх церков під батутою інж. Я. Филипова, співає „Буди ім'я Господнє". Духовенство уставляється біля престолу. Я. Цісарук заповідає мікрофоном дефіляду. Військовим кроком переходять при звуках оркестри, що нею веде П. Мартин, американські комбатанти поста ім. Мельника і українські з ОбВУА. Вони залишаються по обох боках естради. Потім іде молодь. Булавний Ю. Вонсуль, командант, звітує дефіляду перед престолом і духовенством. Відтак несуть два прапори, а за ними маршує СУМА в складі 165 дівчат і хлопців з Р. Петрацуком на чолі і 236 пластунок і пластунів з вдасною маршовою оркестрою (бубни і трубки) очолених станичним Вс. Гнатчуком. Марш уніформованих зробив велике враження. За ними йдуть школи і дитячий садочок зі своїми вчительками. Від пластової старшини Е. Михалович залишився біля естради, а вся молодь зайняла місця по середині арени.

Після того о. П. Пащак, ЧСВВ, представляє Архиєпископа Дирдена, президента Конференції Американських Єпископів, і просить його до слова. Промовець стверджує, що саме був у Св. Отця і стрінув там Блаженнішого Й. Сліпого, та був свідком, як дуже Папа поважає його. Архиєпископ вказує, як високо оцінює 18 років страждань Кардинала, спричинених ворогами Св. Віри, і радіє тепер, коли він найшовся в умовах свободи і може діяти для нас і Церкви.

Запрошений черговий бесідник, губернатор Дж. Ромні, виказує добру орієнтацію в політичній долі України і її народу та Церкви, а українців, що живуть в Мишигені, вважає льояльними та зрілими громадянами. Для Кардинала має величезне признання, зокрема задля його довголітнього страждання, і читає свою проклямацію, що її видав для свого стейту, назначуючи дні 29 і 30 липня Днями Кардинала Сліпого.

Зачинається Архиєрейський Молебень до Пресв. Богородиці. Править Кардинал у сослуженні обох Владик і в асисті 3 шамбелянів, оо. Василіян: протоігумена М. Когута, ігум. І. Лотоцького та Барнича, і І. Прокоповича. І. Лазара та Р. Бялецького. Переплітаються голоси духовенства з голосами об'єднаного хору в одну молитовну незабутню симфонію, виявляючи красу українського обряду. Під кінець Молебня хор співає кілька „многоліттєвій", передусім Найсв. Отцеві і нашому Верх. Ахиєпископові Кардиналові.

Виголошений привіт Кир Я. Габра був поклоном Кардиналові, що своїм 18-річним терпінням і геройством в каторгах ворога записався на найкращих сторінках історії України і Церкви, як українець і як ісповідник християнства. Боже Провидіння заховало його, щоб дав свідоцтво про героїчну боротьбу українців за християнську Правду і щоб далі продовжував працю над завершенням нашої Церкви — Українським Патріярхатом.

Тепер говорить Кардинал. Яка гарна картина перед нами в Дітройті, що викликає з глибин душі оклик: „возрадуймось"... Виструнчімо наші спини і коліна та подякуймо Богові за цю Ласку. Кожній людині дає Бог хрест, хто живе християнським життям, тому той хрест, хоч як тяжкий, видається легким. Як каже прочитане нині Євангеліє — наше життя вічне. Отож те, що творимо для українського народу і Церкви, буде записане в книзі Божій і в історії людства. Живете в ЗСА, де маєте змогу розвивати національне життя і свідчити в світі про права українського народу до вільного життя в нашій безталанній ниві Батьківщині. Хай скріпиться у Вас приналежність до нашої Церкви і до великого українського народу, народу славної бувальщини і світлої майбутности. Дай Боже, щоб ви багатіли не тільки майном, але й духом, щоб в родинах, в церкві, в школах ви дорожили рідною мовою. Передаю вам благословенство Св. Отця, що його він мені доручив разом з відпущенням гріхів, коли помолитесь.

Кардинал благословляє хрестом усіх около 6,000 зібраних, і продовжує, коли долучається з духовенством до кінцевої процесії. Хор співає „Сей день" Бортнянського, а вірні виявляють свою радість бурхливими оплесками.

Зайшовши в окрему кімнату, Кардинал приймав на авдієнції представників церковних, громадських і молодечих організацій, представлених йому В. Гупалівським, членом Орган. Комітету.

В ДРУГОМУ І ТРЕТЬОМУ ДНІ — СВ. ЛІТУРГІЇ

У вівторок 30-го липня церква Непор. Зачаття заповнилась до останнього місця вірними, що прийшли вислухати і співати відправлену Його Блаженством Архиєрейську Службу Божу. До церкви входить процесія, а з нею Архипастир. Зачинається св. Літургія. Відповідають співом усі приявні. Прекрасну проповідь мав о.ігумен І. Лотоцький, парох церкви, а змістом її Кир Йосиф. До св. Причастя приступають сотні вірних. В церкві був приявний посадник Гемтремку Й. Гжецкі.

Наприкінці Служби Божої промовив Кардинал. Говорив про ігумена, що сам сильний духом, потрапив росіяних по світі монахів об'єднати в одну міцну сім'ю. Коли в збірноті є один дух, — тоді і збірнота має значення і силу. Цим ми повинні керуватись, родичі повинні дбати про своїх дітей, а діти повинні вчитись, добувати голосу, щоб наше ім'я почули чужинці, щоби дивились на вас з таким признанням, як дивились вчора, коли молодь ґарно маршувала і коли стільки людей зібралося на Молебні. Зберігайте наші звичаї і нашу мову. Тоді „Україна буде з вами як тінь". Живіте правдами Господніми, дивіться на прекрасні образи, що ними вкриті стіни нашого храму. Чи не відчуваєте піднесення вашої душі?

І Кардинал передав знову благословенство Св. Отця з відпущенням гріхів тим, які його не дістали попереднього дня.

Процесія, що обійшла відтак цілий квартал, провела Блаженнішого, Єпископів і духовенство до дому старенького хворого Пилипа Дем'яна, де вступили всі три Владики, а відтак до парохіяльного будинку. Там стрінули багато громадян, що ще прийшли налюбуватись Найдорожчим Гостем із далекого Риму.

В дальшу програму Кардинала і його почоту цього ж дня входили відвідини всіх парафій Метр. Дітройту і Сестер Василіянок на Сході міста. До монахинь поїхали напочатку, оглянувши їх монастир і Вищу Школу. В цій останній Блаженніший цікавився майже кожною клясою, ґабінетами та їх виряддом. В дальшому відвідав поодинокі парафії. Біля них (з виїмком парафії Св. Хрестителя з уваги на Службу Божу, заповіджену на черговий день) юрбились парафіяни, очікуючи приїзду Кардинала і там Його вітали. Так перед церквою Св. Михаїла в Дірборні хлібом-сіллю привітав від парафіян І. Ващук, дівчинка Віра Чучман деклямувала по-українськи, а Браєц Пелц говорив по-англійськи. Пані Т. Тарновецька вручила Блаженнішому квіти. Парох о. І. Прокопович пригадав йому часи, коли він був ректором М. Семінарії і Бог. Академії, а сам парох був студентом, радісно підкреслюючи, що зійшлись по довгому часі.

В сусідньому Дірборн-Гайтс, в церкві Божої Матері Неуст. Помочі, привітав Кардинала парох о. І. Лазар, а відтак о. Р. Бялецький, який рівночасно просив поблагословити пляни нової церкви. Св. Володимира й Ольги у Флінті. Діди привітали хлібом-сіллю, а відтак Його Баженство промовив коротко й удилив благословенства.

В Воррені червоний хідник був розтелений аж до вулиці. Перед дверима церкви Св. Йосафата вітав Кардинала парох о. Є. Барнич, ЧСВВ, від громадян — інж. В. Колодчин, від Церк. Комітету, М. Геймен, а по-англійськи — М. Годованець. Марта Баранник і Славко Стеткевич говорили разом віршика, а всі діти разом з садочка СУА 76 і люди заспівали „Многая Літа". Вітав це посадник Воррену п. Тед Бейтс. Проповідь Кардинала була посвячена Св. Йосафатові.

В середу 31 липня відправив Кардинал Службу Божу на заході Дітройту в церкві Св. Івана Хрестителя. Асистували о. І. Лотоцький, В. Ґавліч, Прокопович і о. Яремак, а діяконував Шамбелян о. М. Марусин. Один з основиків парохії, І. Гава, вітав Блаженнішого хлібом-сіллю, діти вручили квіти, а одна дівчинка деклямувала „привіт". Після Св. Літургії процесія провела Кардинала до парохіяльного дому, а відтак він відвідав дім Сестер, а коли вертався, то зібрані громадяни прощали його оплесками і співом, бажаючи многих і благих літ.

При цій нагоді треба висловити велике признання і подяку поліції міст Дітройту, Гемтремку, Воррену і Вейн Комюніті за її незвичайно старанну опіку Кардиналом, денебуть він їздив. Поліція була горда, що може асистувати такій „Святій Людині", як висловлювались деякі поліційні урядовці під адресою Верховного Архиєпископа.

(Продовження буде)

Ступінь мастера з українського дає Пенсилвенійський університет

Філядельфія (Л. С. О.) — Великий український осередок у Філядельфії має цього року велику можливість поширити студії українїстики в Пенсилвенійському університеті. Це один із найкращих університетів в ЗСА, із великим славістичним відділом. Вже від 1959 року там можна брати декілька курсів української мови та літератури, але не було тут програм, які вели б до ступеня мастера (М. А.) чи доктора ту з українського.

Останнього року особливе старання одної студентки університету та проф. д-ра Наталії Пазуняк і Кураторії з д-ром В. Галаном та професорами Б. Гнатюком і Ю. Мачуком на чолі увінчалися новим успіхом: голова славістичного департаменту, проф. д-р М. Бенсон дав згоду на уложення програми, яка вестиме до ступеня Мастера із українського. В наступному році мають додати ще два заавансовані курси з української літератури і оформити програми на ступінь мастера із української мови, чи літератури. Якщо найдеться відповідне число заінтересованих студентів, то буде дозволено робити теж докторат з українського. Очевидно, розбудовання україністики на кошт Пенсилвенійського університету залежатиме від того, скільки студентів викаже заінтересування в цій ділянці. Якщо зголоситься відповідна кількість кандидатів, то є можливості великого розросту. Якщо ні — університет закине цей задум. Тому дуже важно для української громади заохочувати якнайбільше число нашої студіюючої молоді до студій україністики в Пенсилвенійському Університеті.

ВАРТІСНА КНИГА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ський у своїм творі „Походження Росії", Оксфорд, 1959 (ст. 301 і дальших) та в інших своїх працях, про що згадує проф. Чубатий (ст. 89). Цю теорію дуже докладно обговорює проф. Чубатий на 20-ти сторінках своєї праці.

Іншою проблемою, що має різне насвітлення у різних істориків це хрищення св. Ольги та її відношення до Візантії.

Проф. Чубатий в тому огляді змінив свій погляд, який він заступав раніше, а саме, що Ольга христелась в Царгороді зараз після приїзду в 957 р. Інші вчені є тої думки, що Ольга христилась в Києві 954-55 році. Автор цих рядків є схильний до думки, що Ольга таки христилась в Києві 955 року, де була вже християнська колонія ще за життя її чоловіка Ігоря, про що є згадка в договорі Ігоря з греками з 944 року (церква св. Іллі).

Автор заторкує цілий ряд інших проблем та їх основно документує, в тому: початок перемиської Єпархії, справу коронації св. Володимира, відношення Києва до церковного роздору між Римом і Візантією 1954 (ця остання справа з огляду на нове наставлення Риму до Царгороду та анулювання анатеми з 16 липня 1054 в році 1965, має свою окрему вимову).

Незвичайно цінними є вияснення автора справи упадку т. зв. Унії короля Данила, далі причини переносу столиці київських митрополитів на північ — в Московщину та цілий ряд інших проблем, які автор із питомим йому живим стилем та багатим джерельним матеріялом і літературою включно до найновішої ілюструє та документує.

Ця монументальна книга містить таку масу цікавого матеріялу, що її кожний інтеліґентний читач не тільки з цікавістю, але і з великою користю прочитає, не зважаючи на її об'ємистість.

Під технічним оглядом книжка має, як і майже кожна друкована праця, деякі недоліки. Багато зокрема друкарських помилок, як сам Шан. Автор в передмові завважує, були зумовлені видавничими можливостями (друкарня в Німеччині, автор в ЗСА, а коректор в Канаді).

При цитуванні різних авторів, особливо мало знаних ширшому загалові читачів, треба подати роки, коли він жив (напр., на стор. 29 в нотці подане ім'я Йордана, ґотського письменника, що жив „сто літ пізніше в границях східньо - римської держави"; треба було подати роки). Одначе ці друкарські чи редакційні недотягнення в нічому не зменшують вартости самого твору, що являється найціннішим вкладом в нашу історію — церковну літературу останніх кілька десяток літ.

БАТЬКИ: Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, а нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

Ділимося сумною вісткою з Рідними й Знайомими, що 17-го червня 1968 р. в Жиліні на Словаччині відійшов від нас у Вічність на 68-му році життя

НАШ БРАТ

Інж. ВОЛОДИМИР БІЛИНСЬКИЙ

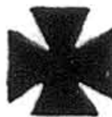
колишній Український Січовий Стрілець і хорунжий УГА,

пізніше інженер-гідротехнік у Словаччині.

В глибокім смутку:

Брати: РОМАН, БОГДАН і ЯРОСЛАВ
і сестра ІРИНА ШЕНКІРИК з родинами

ПРЕЗИДЕНТ РАЗОМ З УРЯДОМ
УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РЕСПУБЛІКИ в ЕКЗИЛІ
схиляють чоло перед Прахом Лицаря Визвольної Боротьби,
що одійшов від нас 4-го серпня ц. р.

**ГЕНЕРАЛ-ПОЛКОВНИКА
ОЛЕКСАНДРА ЗАГРОДСЬКОГО**

й закликають Українське Громадянство гідно вшанувати славну пам'ять заслуженого Сина України.

Про час і порядок похорону, що відбудеться на Українському Православному Цвинтарі в Бавнд Бруку, буде повідомлено окремо

З Волі Всевишнього відійшов несподівано від нас у Вічність дня 31-го липня 1968 р. на 74-му році життя
НАШ НАЙДОРОЖЧИЙ І НЕВІДЖАЛУВАНИЙ МУЖ, БАТЬКО, ТЕСТЬ, ДІДУНЬО, БРАТ, ЗЯТЬ, ШВАГЕР, ВУЙКО та СТРИЙКО

бл. п. ІВОН В. ГОЛУБОВИЧ

радник Львівського Восвідства.

ПАНАХИДА відбулася 2-го серпня 1968 р. о год. 8-ій веч. у похоронному заведенні І. Маркевич і Син, Ню Гейвен, Конн.

ПОХОРОН відбувся в суботу, 3-го серпня з того ж похоронного заведення о год. 9-ій рано до церкви св. Михаїла, а відтак на кладовище св. Лаврентія, Ню Гейвен, Конн.

У безмежному горю:
Дружина — МАРІЯ з Грабовичів Голубович;
Донька — ЛЯРІССА з Голубовичів Пенцак;
Зять — ДМИТРО ПЕНЦАК;
Внуки — Роксоляна, Ростислав, Орест, Адріян;
Теща — ЛЮДМИЛА ГРАБОВИЧ;
Брат — АДАМ ГОЛУБОВИЧ з дружиною СТЕФОЮ;
Братова — ВЛАДИСЛАВА ГОЛУБОВИЧ;
Швагерки — ЗЕНЯ і ГАЛИНА ГРАБОВИЧ;
Сестрінки — ГРИЦЬ ГРАБОВИЧ з дружиною ОКСАНОЮ і АНДРІЙ ГРАБОВИЧ;
Братанки — ОЛЕКСАНДЕР ГОЛУБОВИЧ з дружиною ГАЛИНОЮ і дітьми; ЯДВІГА ГОЛУБОВИЧ;
та близька і дальша Родина по обох боках океану.

ТОВАРИСТВО „СВОБОДА", 194-ий ВІДДІЛ УНСОЮЗУ в НЮ ЙОРКУ

з глибоким смутком повідомляє загал українців, а зокрема своє Членство, про ненадійну смерть, у п'ятницю, 26-го липня 1968 року, на 72-му році життя, свого заслуженого й невіджалуваного
СЕКРЕТАРЯ

**СЛ. П.
ІВАНА ВАСИЛИШИНА**

колишнього шкільного інспектора Городенщини, члена Політичної Ради УККА, першого заступника голови Головної Управи „Самопомочі", директора Школи Українознавства в Ню Йорку й активного члена багатьох центральних і місцевих українських установ.

Похорони Покійного відбулися в понеділок, 29-го липня 1968 р. з церкви св. Юра в Ню Йорку на цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
УПРАВА й ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями, Знайомими, що 13-го липня 1968 р. в Ст. Пол, Міннесота на 46-му році життя відійшов у Вічність
НАШ НАЙДОРОЖЧИЙ ЧОЛОВІК, БАТЬКО, БРАТ, ЗЯТЬ, ШВАГЕР

**СЛ. П.
МИХАЙЛО ОСТАПЧУК**

В глибокім смутку:
дружина — ОЛЬГА
сини — ЄВГЕН та МАРКО
брат — д-р ПЕТРО ОСТАПЧУК з родиною
тесті — ВАСИЛЬ з ВАРВАРОЮ МОРГУН
шваґер — КОНСТАНТИН МОРГУН

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 3-го серпня 1968 р. відійшов у Вічність на 92-му році життя
НАШ НАЙДОРОЖЧИЙ БАТЬКО і ДІДУСЬ

**МИТР. ПРОТ.
ПЕТРО ВИШНЕВСЬКИЙ**

народжений в селі Борщівка на Волині.

Тіло Покійного перебувало у Свято-Троїцькій Катедрі при 359 Брум стріт у Ню Йорку. Панахиду і чин похорону відправлено в понеділок, 5-го серпня 1968 р. о год. 7-ій веч.

У вівторок, 6-го серпня 1968 р. о год. 9-ій ранку була відправлена Служба Божа і похорон, а опісля Тіло Покійного перевезено на Український Православний Цвинтар у Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:
дочки — ОЛЬГА ЗАЛІСКО і АННА ОЛІЙНИК
зяті — АНДРІЙ ЗАЛІСКО, ДМИТРО ОЛІЙНИК
та внуки і правнуки.

З глибоким жалем повідомляємо Членство Об'єднання Українців в Америці „Самопоміч" і все українське громадянство, що в Ню Йорку в п'ятницю, 26 липня 1968 року відійшов у Вічність на 72-му році трудолюбивого життя після короткої недуги

**СЛ. П.
ІВАН ВАСИЛИШИН**

перший заступник голови Головної Управи Об'єднання Українців в Америці „Самопоміч", довголітній секретар Відділу Об'єднання в Ню Йорку, директор Школи Українознавства при цьому Відділі, колишній шкільний інспектор, педагог і активний громадський діяч так у Рідному Краю, як і на еміграції.

Похорони невіджалуваного Покійника відбулися в понеділок, 29-го липня 1968 року з церкви св. Юра в Ню Йорку на Український Цвинтар в Бавнд Бруку, Н.Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Достойній Родині Покійного складаємо найщиріші співчуття.

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ „САМОПОМІЧ"
ГОЛОВНА УПРАВА — ВІДДІЛ В НЮ ЙОРКУ

Похоронено сл. п. інсп. Івана Василишина

Ню Йорк. — Минулого понеділка, 29-го липня 1968 р., похоронено на цвинтарі в Бавнд Бруку сл. п. інспектора Івана Василишина, секретаря Товариства „Свобода", 194-го Відділу Українського Народного Союзу в Ню Йорку, першого містоголову централі „Самопомочі", члена Політичної Ради УККА, директора Школи Українознавства в Ню Йорку, колишнього шкільного інспектора в Городенщині й члена багатьох центральних і місцевих громадських установ. За душу Покійного, що помер 26-го липня, відправлено 27-го липня панахиду в каплиці похоронного заведення Петра Яреми в Ню Йорку, після якої прощали його мгр. Євген Лозинський від Головної Управи „Самопомочі"; д-р Едвард Жарський від Шкільної Ради УККА; радн. Богдан Ластавецький від Відділу „Самопомочі" в Ню Йорку, і д-р Борис Ржепецький від Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку. В понеділок, 29-го липня о. парох Ричкун відправив заупокійну Службу Божу в церкві св. Юра, після чого в асисті отців Ковалика, Кекіша та Рабія відправив панахиду і виголосив прощальну проповідь. З церкви відвезено Покійного на цвинтар в Бавнд Бруку, де після останніх молитов, що їх відмовив о. парох Ричкун, Покійного прощали: д-р Ярослав Падох від Українського Народного Союзу, його Окружного Комітету і 194-го Відділу УНС та від УККА; адв. Роман Гуглевич від нюйоркської громади та проф. Михайло Бачинський від колишніх громадян Городенщини та Покуття. Співали члени хору св. Юра під дириґентурою Івана Хомина. Після похоронів, у приміщеннях „Самопомочі" відбулося традиційне прийняття, заходами того ж Товариства, під орудою пані Дарії Степаняк, в якому взяли учась около п'ятдесят осіб з парохом о. Ричкуном на чолі. В часі прийняття згадували свою співпрацю з Покійним та його життьові переходи мгр. Є. Лозинський, який проводив програмою прийняття, дир. Євстахій Бехметюк, Євстахій Манацький, Б. Хабурський і ін. В похоронних обрядах узяли участь, крім згаданих осіб, від УНСоюзу гол. предсідник Йосип Лисогір, заступник гол. предсідника Володимир Сохан, голова Окружного Комітету УНСоюзу адв. Іван Флис та більше число місцевих союзових секретарів та членів; від УККА мгр. Іван Базарко, та багато інших. На закінчення похоронних обрядів син Покійного мистець Богдан Василишин подякував приявним та всій нюйоркській громаді за її співчуття для родини та участь у похоронах. Збірка між приявними на прийнятті при видатнім співуділі родини Покійного, принесла понад 200 долярів, які призначено на фонд Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа, а зокрема на будований ним собор св. Софії в Римі.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

КОНҐРЕС ПРИПИНИВ ПРАЦЮ 2-ГО СЕРПНЯ, бо 5-го серпня зачалася Республіканська Номінаційна Конвенція в Маямі Біч на Флориді. Перерва в праці 90-го Конґресу триватиме до 4-го вересня, бо 25-го серпня має початися в Шикаґо Демократична Номінаційна Конвенція. Провідник демократичної більшости в Сенаті сенатор Майк Менсфілд передбачає, що Конґрес буде працювати до кінця року. Але спікер Палати Репрезентантів Джан МекКормек гадає, що Конґрес зможе закінчити працю коло 1-го жовтня, щоб члени його могли взяти участь у виборчій кампанії. Вибори відбудуться 5-го листопада.

52 ВІДСОТКИ ВСІХ ОПИТУВАНИХ уважають, що найважливішою справою для Америки є війна у В'єтнамі, а не поборювання злочинів або расові взаємини в цій країні. Опитування переводила відома Аґенція Публічної Опінії в Принстоні, Н. Дж. Навіть опитувані неґри у відношенні як два до одного заявили, що війна у В'єтнамі важливіша, як расові взаємини в ЗСА. 52 відсотки опитуваних гадають, що найважливішою проблемою є війна у В'єтнамі; 29 відсотків уважають за найпекучішу проблему поборювання злочинів, а 13 відсотків опитуваних твердять, що міжрасові взаємини стоять на першому місці до вирішення.

ДЕПАРТАМЕНТ ОБОРОНИ ПОВІДОМЛЯЄ, що в жовтні ц. р. мають покликати до військової служби в армії 13.800 рекрутів. Це число буде на 1,600 рекрутів більше як у вересні, коли до армії покличуть 12,200 вояків, що буде найменшим числом в останніх 18 місяцях. Треба пригадати, що в квітні ц. р. число покликаних до служби рекрутів виносило 48,000, а в травні — 45,900. Щовісімнадцять місяців число рекрутів буває найменше, і тепер саме зближається кінець цього циклу.

АМЕРИКАНСЬКІ КАТОЛИЦЬКІ ЄПИСКОПИ обороняють Папу Павла VI, який недавно опублікував енцикліку в справі контролі народин. Папа заявив, що Католицька Церква не може погодитися на жадну контролю народин за допомогою хемічних чи лікарських засобів, бо це противиться християнській моралі. Американські католицькі єпископи обороняють становище Папи у проповідях та в пастирських листах. Католицькі теологи і миряни критикують Святішого Отця за нову енцикліку. Єпископ Рочестеру Фултон Дж. Шін заявив, що давніше миряни критикували Папу за те, що не займав голосу в справі контролі народин, а тепер критикують його за те, що висловився в цій справі.

МАДЯРСЬКИЙ КОМУНІСТИЧНИЙ ПРОВІДНИК Янош Кадар не слухає держав, членів Варшавського Порозуміння, і підтримує ліберальні змагання чеського комуністичного провідника Александра Дубчека. 15-го липня представники п'ятьох комуністичних держав — СССР, Польща, Східня Німеччина, Болгарія і Угорщина вирішили були, щоб одностайно виступати проти ліберальних плянів Чехо - Словаччини. Але Кадар не дотримується цього секретного порозуміння і публічно підтримує чеського провідника, з яким часто конферує. Кадар дозволив поширювати в перекладі заяву Дубчека, яка була відповіддю на листи держав Варшавського Порозуміння.

В МОСКВІ ПОМЕР 4 СЕРПНЯ СОВЄТСЬКИЙ герой другої світової війни маршал Константин Рокоссовський. Він був в дійсності поляком, але вже в 1917 році воював по боці большевиків, мавши скінчену Кадетську школу ще за царського режиму. У другій світовій війні він був одним із провідних совєтських полководців і керував обороною Сталінграду. Після війни Сталін вислав був його до Польщі, де він, як „поляк", був міністром оборони. Його ненавиділи поляки, називаючи його „віце-королем Польщі". Та в 1956-му році його відкликано з Варшави, і він був совєтським міністром оборони. Рокоссовський помер на 71-му році життя.

ВИЯСНЕННЯ

Пресово-інформаційна комісія Комітету Громадських Організацій міста Шикаго подає до відома наступне виснення:

В газеті „Свобода" від 1-го серпня 1968 р. з'явився репортаж інж. Ст. Куропася про відвідини Верховного Архиєпископа Кир Йосифа Сліпого в Шикаго. В репортажі є кілька неточностей, в тому і стосовно Комітету Громадських Організацій, який, буцімто, — за поданням інж. Куропася — „з'єднався з Комітетом катедри".

Стверджуємо, що Комітет Громадських Організацій, заснований для привітання нашою громадою Верховного Архиєпископа, не з'єднювався з ніяким іншим комітетом, а існує далі та проводить свою намічену діяльність. Громадський Комітет, як і Комітет Оборони Традицій прийняли запрошення голови Церковного Комітету, о. прелата П. Леськова, до офіційної участи в привітанні, яке було вислане на виразне бажання Верховного Архиєпископа. Громадський Комітет не мав ніякої окремої програми привітання, проте, він провадив такі справи, як популяризація серед громадянства приїзду нашого Первоієрарха та збірка на Дар Любови.

Комітет існує далі аж до закінчення своїх праць, як також з метою допомогти успішно розв'язати наші місцеві церковні справи, які, сподіваємося, є на добрій дорозі розв'язання. Про це Громадський Комітет повідомив нашу ширшу громаду окремим комунікатом.

За Пресово-інформаційну комісію:

Василь Маркусь
Антін Вітковський
Василь Іващук

ПРО ВЕЛИКИЙ БІЙ НА ТИХОМУ ФРОНТІ

(Продовження зі стор. 2-ої)

столики. Ось збірка на військову тематику: рідкісні відзнаки наших воїнів, нагрудний значок київських Січових Стрільців полк. Є. Коновальця! Велика колекція відзнак Усусусів! Тризубці ця — спортові відзнаки. Армії УНР! Далі — відзнака з тризубцем, з шапки вояка УПА!.. Ще інша колекція — спортивні відзнаки. Кому з нас доводилось бачити відзнаки колишніх „Чорноморців", „Довбуша", або спортивного Т-ва „Русь" в Ужгороді, з синьо - жовтими емалевими барвами?.. Не даремно на українських виставках до стенду д-ра Є. Котика так охоче підходить наша молодь, а з зацитованих на початку відгуків бачимо, як оцінюють цю заслужену працю відомі діячі Церкви, науки, культури. Що це дає для виховання молоді в дусі української культури — чи треба розповідати?

Д-р Є. Котик має багато інших збірок: велика Шевченкіяна, збірники нагрудних українських стрічок, автографи українських письменників та ін. При чому все це на дійсно науковому рівні впорядковане, систематизоване, підписане, описане, задокументоване, заведене в картотеку, в більшості — зфотографоване („наскільки дозволяють „фонди").

Коли б ми бодай трохи звернули з шляху хоч і яких важливих, постійних політичних декляpацій і проголошень — на шлях постійних, важливих і необхідних видань, виставок, публікацій таких цінностей документів (політичних і культурних водночас), то напевно мали б більше успіхів у вільному світі в намаганнях допомогти невільниці Україні.

„Подивляю цей труд, що його вклав д-р Є. Котик", — писав Владика Мстислав.

Леонід Полтава

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ

— влаштовує —

в днях 31-го серпня, 1-го і 2-го вересня, 1968 року

на кортах „СОЮЗІВКИ"

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

за індивідуальні першості
УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ на рік 1968
І ЗА ЧАШІ
УНСОЮЗУ, „СОЮЗІВКИ", „СВОБОДИ", „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА" і п-ні М. ДУШНИК
в поодинокій грі:
ЖІНОК — ЧОЛОВІКІВ — СЕНЬЙОРІВ ЮНАЧОК — ЮНАКІВ

У змаганнях можуть брати участь змагуни (-ки), яких Т-ва є членами УСЦАК.

Зголошення до змагань враз із вписовим по $3.00 від змагуна приймає:

Mr. Bohdan Rak
43-21 — 49th Street
Long Island City, N.Y. 11104; Tel.: (212) TW 8-7685

до 27-го серпня 1968 р. Додаткових зголошень перед початком змагань не приймається, бо льосування відбудеться перед змаганнями на засіданні Комісії змагань на Союзівці в п'ятницю, 30-го серпня вечером.

Збірка всіх змагунів в суботу, 31-го серпня у „Веселці", о год. 9-ій рано, точно. Тенісисти, які не зголосяться до визначених гор до год. 11-ої перед полуднем, будуть здискваліфіковані.

на басейні „СОЮЗІВКИ"

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

ЖІНОК — ЧОЛОВІКІВ — ЮНАЧОК і ЮНАКІВ

за ПЕРШОСТІ УСЦАК-у, за мандрівну чашу УНСОЮЗУ у дружиновому точкуванні та за медалі УНСОЮЗУ

у слідуючих конкуренціях:

Чоловіки 50 м. стилем довільним
100 м. стилем довільним
100 м. стилем грудним
4 x 50 м. гінці (стилем довільним)
4 x 50 м. гінці (змінним стилем)
Юнаки (12-16) 50 м стилем довільним
Хлопці (8-12) 25 м. стилем довільним
Жінки: 50 м. стилем довільним
Юначки (12-15) 50 м. стилем довільним
Дівчата (8-12) 25 м. стилем довільним

Зголошення до змагань приймає провід змагань від год. 2-ої по пол. в суботу, 31-го серпня, коло басейну; початок змагань год. 4-та по пол.

Фінали: неділя, 1-го вересня.

Клюбове точкування системою 5-3-1 (гінці 10-6-2).

Спортові Т-ва виготовлять прапорці у красках свого Т-ва у виді прямокутника (2 x 3 стопи) і передадуть їх проводові змагань.

Змагуни (-ки) подбають про замовлення нічлігів на „Союзівці" на час змагань:
"SOYUZIVKA", Ukrainian National Association Estate, Kerhonkson, N.Y. 12446
Тел.: (914) 626-5641

ТАРЗАН, Ч. 6038. Каб ель із виноградної лози...

— Тримайте цю виноградну лозу, Іто, поки я не візьму її від вас. Не відходіть!

— Ці бестії радо мали б нас на обід!

— А тепер ми заплетемо цю лозу в природний кабель... який нас безпечно переправить через цю річку.